

Dosar nr. 19734/4/2014

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ILFOV - SECȚIA PENALĂ
DECIZIA PENALĂ NR. 266/C
Ședința publică din data de 21.08.2014
Tribunalul constituit din :
PREȘEDINTE: R. A.
GREFIER: F. C. M.

MINISTERUL PUBLIC – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de către procuror C. S.

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr. 2598 din data de 23.07.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul penal nr. 19734/4/2014, privind pe intimatul N. A.

Potrivit art. 369 alin. 1 C. pr. pen., ședința de judecată a fost înregistrată cu mijloace tehnice audio.

La apelul nominal făcut în ședința publică **a răspuns** intimatul - condamnat **N. A.** personal, aflat în stare de detenție și asistat de apărători aleși - avocat V. R. și C. I., conform împuternicirii avocațiale nr. 1887245/2014 (fila 51 d.i.) și avocat C. L. P. conform împuternicirii avocațiale nr. 1854070/2014 (fila 52 d.i.).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că s-a depus la dosar fișa intimatului din baza de date ANP, precum și faptul că apărătorii aleși ai intimatului au depus la dosarul cauzei un set de înscrisuri, respectiv caracterizare nr. IV/3212 emisă la data de 18.08.2014 de Penitenciarul Jilava, rapoarte de recompensă emise la data de 14 iulie 2014, 13 iunie 2014, 14 mai 2014, 14 aprilie 2014, 12 martie 2014, 14 februarie 2014, 14 ianuarie 2013, 13 decembrie 2012, 14 noiembrie 2012 12 octombrie 2012, fișă privind desfășurarea intervenției educaționale, fișă privind desfășurarea intervenției psihosociale și documente reprezentând extrase se pe email privind vizitele săptămânale efectuate de membrii familiei intimatului, după care:

La interpelarea Tribunalului dacă sunt cereri prealabile de formulat, **reprezentantul Ministerului Public**, având cuvântul, față de motivele contestației și înscrisurile depuse de apărătorii intimatului la dosar, formulează o cerere în probatoriu. Arată că în motivele contestației a criticat lipsa de la dosarul cauzei a evaluării psihologice a intimatului N. A., după data pronunțării

hotărârii de contopire din data de 24.06.2014. Menționează că din cuprinsul caracterizării existente la dosarul cauzei rezultă că atât evaluarea din punct de vedere social cât și evaluarea în domeniul psihologic a condamnatului s-au realizat în data de 12.06.2014, iar hotărârea prin care i-a fost stabilită în mod definitiv pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare, în a cărei executare de află intimatul, a rămas definitivă la data de 24.06.2014.

Pentru aceste motive, solicită emiterea unei adrese către Penitenciarul Jilava în vederea înaintării instanței fișa de evaluare psihologică, în baza căreia s-a întocmit procesul verbal prin s-a propus liberarea condiționată, întrucât apreciază că la momentul analizei, Comisia nu a avut în vedere decizia nr. 414/24.06.2014 pronunțată de Curtea de Apel București prin care i-a fost stabilită în mod definitiv pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare.

Un al doilea aspect învederat de reprezentantul Ministerului Public, ține de înscrisurile depuse de apărătorii aleși ai intimatului și solicită instanței să aibă în vedere că aceste înscrisuri sunt ilizibile și nu s-a putut descifra ce scrie pe aceste înscrisuri. Față de aceste aspecte, solicită instanței să pună în vedere apărătorilor dacă pot depune la acest termen aceste înscrisuri să poate lua la cunoștință de conținutul lor sau dacă nu dețin aceste înscrisuri să menționeze ce reprezintă și să se emită o adresă în vederea depunerii acestora.

De asemenea, reprezentantul Ministerului Public, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, reprezentând extrase de pe blogul intimatului, respectiv aprecierile pe care acesta le are acesta la adresa justiției.

Instanța pune în discuție cererile formulate de reprezentantul Ministerului Public.

Apărătorul ales al intimatului - condamnat N. A., avocat V. R. având cuvântul, menționează că reprezentantul Ministerului Public nu își motivează cererea în drept și apreciază că nu este cazul să se depună la dosar nimic din ceea ce apare pe blogul lui N.A., întrucât la acest termen de judecată nu se judeca cererea de față după ce apare pe blog sau în presă, precizând că la acest termen se judeca cererea după actele care sunt exclusiv la dosar.

În ceea ce privește înscrisul ilizibil arată că așa a fost obținut de la penitenciar, acelea sunt condițiile, alte înscrisuri nu se pot obține.

Totodată, arată că renunță la aceste fișe care conțin date și elemente pe care le-a apreciat în conceptul general ca ar fiind utile soluționării cauzei, în cazul în care este vreo problemă cu ilizibilitatea acestora.

Apărătorul ales al intimatului - condamnat N.A., avocat C. I., având cuvântul, solicită respingerea cererii formulate de reprezentantul Ministerului Public cu privire la solicitarea de relații de la Penitenciarul Jilava, în special cu solicitarea privind evaluarea psihologică. Pentru susținerea motivelor contestației de către reprezentantul Ministerului Public, arată că nu se poate opune la atașarea unor înscrisuri, care va face analiza instanței în cadrul acestei dezbateri.

Cu privire la evaluarea psihologică, arată că nu s-a solicitat degeaba temeiul de drept, întrucât atunci când indici o probă, trebuie să arăți care este

teza probantă, întrucât la dosar este depusă o caracterizare din data de 18.08.2014, în care la evaluarea psihologică se fac notații în legătura cu evaluările făcute până la data de 24.06.2014.

Mai precizează că fata de Regulamentul de Organizare și Funcționare al Penitenciarelor, aceste evaluări psihologice nu se fac la anumite momente, se fac în cursul executării pedepsei. Cu privire la intimat, arată că a fost făcută o evaluare psihologică la momentul încarcerării, a mai fost făcută o evaluare psihologică în data de 20.05.2014 și la data de 20.06.2014. Din acest punct de vedere precizează că specialistul Comisiei care a semnat procesul-verbal și caracterizarea depusă la dosar și-a exprimat punctul de vedere, respectiv absolvirea unor programe de autocunoaștere și autodezvoltare personală de către intimat și ca atare punctul de vedere al specialistului este clar.

Din aceste perspective, solicită instanței să respingă solicitarea reprezentantului Ministerului Public de probatorii, întrucât nu are nicio relevanță în cauză, în condițiile în care instanța are deja un înscris de la Comisia Penitenciarului Jilava.

În legătura cu solicitarea reprezentantului Ministerului Public privind folosirea unor extrase de pe blog, arată că este voința dansului să folosească aceste înscrise.

Intimatul-condamnat N.A., având cuvântul, în ceea ce privește solicitarea reprezentantului Ministerului Public privind expertiza psihologică, arată că din discuțiile pe care le-a purtat în penitenciar, această expertiză psihologică este importantă la intrarea în penitenciar, atunci când se face carantina și se face o anumită evaluare. Mai arată că există o altă situație în care se fac aceste evaluări, atunci când în baza regulamentului se fac anumite cursuri speciale care au relevanță din punct de vedere psihologic. Precizează că în ceea ce îl privește, întrucât această observație a fost făcută și în fața instanței de fond, la finalul ultimei caracterizări există mențiuni în legătura cu un program și cu dimensiunea aspectelor psihologice dar care vizează unul dintre programele de autocunoaștere.

Pentru aceste motive, apreciază că astfel de solicitare nu are niciun temei.

În ceea ce privește cererea pe celelalte aspecte, faptul că xeroxul de la penitenciar nu poate să ofere variante mai bune a înscrise, arată că este de acord să renunțe la aceste înscrise, respectiv la aceste enumerări a programelor parcurse, care nu sunt trecute în caracterizare, în cazul în care nu pot fi descifrate.

În legătura cu extrasele de pe blog, precizează că având în vedere libertatea de exprimare și față de faptul că între timp Curtea Constituțională s-a exprimat inclusiv în ceea ce îl privește pe președintele Republicii în legătură cu libertatea de exprimare, consideră că o astfel de solicitare nu își are sensul.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul în replică, arată că în condițiile liberării condiționate se cere ca intimatul să facă dovada că a dat dovezi temeinice de îndreptare și pe acest aspect a solicitat administrarea

probelor, întrucât celelalte condiții prevăzute de lege privind liberarea condiționată le consideră îndeplinite.

Referitor la înscrisurile depuse la dosar care nu sunt lizibile, arată că nu se poate renunța așa ușor la înscrisuri într-un proces care este public și când se are în vedere situația unei persoane, apreciind că este normal ca instanța să se adreseze penitenciarului sau dacă o va face condamnatul este foarte bine. Mai arată că este nevoie de toate înscrisurile de la penitenciar, nu doar o parte din ele.

Consideră reprezentantul Ministerului Public că nu se poate renunța la o parte din aceste înscrisuri și nici la toate, motiv pentru care solicita admiterea cererii.

Cu privire la cererea formulată de către reprezentantul Ministerului Public privind efectuarea unei adrese către Penitenciarul Jilava în vederea comunicării fișa de evaluarea psihologică a condamnatului, **instanța**, având în vedere că la dosar există o caracterizare a acestuia în dosarul 19734/4/2014 cu această evaluare psihologică, s-a făcut o nouă caracterizare care a fost depusă în data de 18.08.2014 la dosarul instanței, care este adevărat că nu cuprinde această evaluare psihologică, dar având în vedere că la Penitenciarul Jilava Comisia a putut concluziona cu privire la comportamentul condamnatului și având în vedere evaluările făcute probabil în acel moment dar și cele făcute pe parcursul încarcerării acestuia, instanța a apreciat că această probă nu este utilă soluționării cauzei, motiv pentru care va respinge cererea formulată.

Cu privire la cererea formulată de reprezentantul Ministerului Public privind efectuarea unei adrese la penitenciar pentru a comunica instanței înscrisurile ilizibile, respectiv înscrisurile de la filele 37-39 dosar instanță, având în vedere dorința condamnatului dar și a avocaților exprimată oral în fața instanței de judecată de a renunța la aceste înscrisuri și având în vedere că este proba depusă la dosar de către aceștia, **instanța** urmează a lua act de faptul că aceștia înțeleg să nu se folosească de aceste înscrisuri depuse.

Cu privire la proba cu înscrisuri formulată de reprezentantul Ministerului Public, instanța, în baza art. 100 C.p.p., urmează a o încuviința având în vedere că reprezentantul Ministerului Public a învederat instanței că este vorba despre printuri de pe bogurile condamnatului, boguri care pot fi citite de oricine pe internet, astfel încât instanța nu înțelege să cenzureze această probă, cu atât mai mult cu cât chiar dacă aceste conținuturi se regăsesc pe internet, nu se poate administra altfel decât în scris în fața instanței.

Solicită reprezentantul Ministerului Public să depună înscrisurile.

Nemaifiind cereri prealabile de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Tribunalul acorda cuvântul în dezbaterile contestației.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că prezenta contestație vizează sentința penală nr. 2598 din data de 23.07.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul penal nr. 19734/4/2014 prin care a fost admisă propunerea formulată de Comisia de individualizare din cadrul Penitenciarului București Jilava privind liberarea condiționată a

petentului condamnat N.A. din executarea pedepsei de 4 ani și 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. 1385/2014 a Tribunalului București - Secția I Penală.

Critică această sentință apreciind ca este netemeinică pentru motivele pe care le-a indicat și în scris instanței.

Precizează că potrivit disp. art. 59 VC.p., lege aplicabilă condamnatului ca fiind lege penală mai favorabilă, sunt îndeplinite condițiile privind fracția executată din pedeapsă, faptul că este stăruitor în muncă ce rezultă din activitatea desfășurată și menționată în referatul comisiei, precum și că este disciplinat rezultă din faptul că nu a fost sancționat disciplinar și este recompensat.

De asemenea, arată că potrivit disp. art. 59 VC.p. la admiterea cererii de liberare condiționată trebuie să se țină cont și de dovezile temeinice de îndreptare și de antecedentele penale ale persoanei.

Cu privire la condiția privind dovezile temeinice de îndreptare, reprezentantul Ministerului Public nu consideră că această condiție este îndeplinită, aspect care rezultă din atitudinea constantă a condamnatului față de organele judiciare și față de fapta săvârșită.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că intimatul nu a conștientizat pericolul și gravitatea faptei comise, acest aspect rezultând și din înscrisurile depuse la acest termen de judecată, din aceste înscrisuri rezultând faptul că intimatul se consideră permanent condamnat politic și practic adresează atacuri la adresa judecătorilor și la adresa procurorilor care au instrumentat dosarele condamnatului.

Învederează instanței ca într-un înscris depus la dosar se menționează de către condamnat exercitarea cu rea credință de către Ministerul Public -DNA a căii de atac a recursului la liberarea condiționată anterioară.

Menționează că Ministerul Public -DNA își exercită toate căile de atac în numele statului român pe care îl reprezintă așa cum și inculpatul a înțeles să își exercite căile de atac în dosarele pe care le-a avut. Arată că în opinia sa nu există rea credință din partea procurorilor, întrucât dacă în cazul recursului din liberarea condiționată anterioară, dosarul a stat la judecător 30 de zile ca să își găsească argumentele pentru care s-a dispus punerea condamnatului în libertate, la procuror dosarul pentru motivarea recursului nu a stat dosarul decât trei zile, aceeași situație fiind și pentru prezenta contestație, dosarul a stat foarte puțin la parchet, deși se vehicula că DNA va ține deliberat dosarul la motivat pentru a îl ține pe condamnat mai mult în închisoare.

Mai arată reprezentantul Ministerului Public că intimatul nu dovedește prin această atitudine că a înțeles consecințele condamnării sale și că a înțeles ce înseamnă justiție.

De asemenea, apreciază că sentința pronunțată de către instanța de fond s-a dat pe baza unor probe incomplete și solicita instanței să aibă în vedere că după data evaluării au intervenit unele modificări, respectiv s-a acordat un spor de 6 luni prin decizia nr. 414 pronunțată de Curtea de Apel București și, în această

hotărâre, sporul a fost apreciat tocmai în considerarea persoanei inculpatului ca o persoană care a săvârșit o faptă gravă de corupție. Menționează că perioada de după pronunțarea acestei decizii nu a fost avută în vedere de către Comisia din penitenciar cel puțin sub aspectul evaluării psihologice.

Totodată, arată că așa cum au fost evidențiate și în motivele scrise ale contestației, intimatul a participat la numeroase activități, însă practic a participat în penitenciar la aceste activități în calitate de lector, de formator și nu se poate trage nicio concluzie din această modalitate de participare care ar fi efectele benefice asupra persoanei sale și în ce măsură a existat o influență asupra persoanei sale și nu numai, ci și asupra cursanților și în ce măsură se pot proba aceste participări dovezile temeinice de îndreptare.

Consideră reprezentantul Ministerului Public că dovezile temeinice de îndreptare constau în a înțelege actul de justiție, a te supune hotărâri judecătorești și a exista garanția în condițiile în care condamnatul va fi liberat condiționat ca nu va mai săvârși fapte de genul aceluia care i-au fost imputate și pentru care a primit condamnări definitive.

Pentru toate aceste motive, solicită admiterea contestației, desființarea sentinței penale nr. 2598 din data de 23.07.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul penal nr. 19734/4/2014, și, rejudecând, solicită respingerea propunerii de liberare condiționată și instanța să fixeze un termen de reiterare a cererii de 6 luni.

Apărătorul ales al intimatului - condamnat N.A., avocat C. I., având cuvântul, solicită respingerea contestației, în aprecierea sa fiind o contestație lipsită de consistență juridică și de argumente, atâta timp cât toate motivele invocate de reprezentantul Ministerului Public în această ședință cât și cele din motivele contestației menționate în scris la dosar nu se regăsesc în dosarul cauzei și dimpotrivă toate aceste argumente sunt contrazise de ceea ce se regăsește la dosarul cauzei.

Precizează că prezenta cerere reprezintă o contestație la liberare condiționată și așa cum s-a stabilit încă de la instanța de fond și cum a fost de acord și parchetul, este vorba de aplicarea Codului Penal din 1968.

În opinia apărării, condițiile prevăzute de lege sunt pe deplin îndeplinite de intimat, acestea referindu-se strict la comportamentul condamnatului, la modalitatea în care intimatul a înțeles să se adapteze și să respecte dispozițiile Regulamentului de Ordine Interioară, legile de executarea pedepselor, respectiv la comportamentul strict în cadrul acesta de încarcerare.

Învederează instanței că primul motiv al contestației formulate în scris de Ministerul Public se referă la faptul că aceasta Comisie din cadrul Penitenciarului Jilava nu a detaliat suficient dovezile temeinice de îndreptare ale condamnatului. Apărarea arată că această Comisie este legal constituită, este condusă de un judecător și, în opinia sa, i s-a dat o valoare extrem de importantă în lege întrucât este cea care evaluează în mod concret ce se întâmplă cu persoana în detenție și, ca atare, procesul-verbal al acestei comisii este un element extrem de important, cenzurabil adevărat, dar extrem de important

întrucât membrii comisiei i-a contact direct cu manifestările, comportamentul și cu situația din penitenciar a persoanei.

Față de aceste aspecte, apărarea face referire la o apreciere a profesorului Vintilă Dongoroz și colectivul său cu privire la dovezile temeinice de îndreptare, respectiv în Explicațiile Teoretice ale Codului Penal Român se menționează că „buna purtare manifestată de condamnat în mod statornic la locul de deținere, îndeplinirea întocmai a diferitelor sarcini - altele decât cele legate de muncă - ce i-au fost încredințate, participarea la activitatea cultural - educativă desfășurată în rândurile condamnaților, rezultatele arătate în obținerea calificării, respectarea întocmai a regulamentului locului de deținere, obținerea de recompense și absența sancțiunilor disciplinare etc, toate acestea constituie dovezi temeinice de îndreptare.

Apărarea învederează instanței că în ultima caracterizare din data de 18.08.2014 Comisia din cadrul penitenciarului pune un calificativ, respectiv comportament foarte bun, evaluând tot comportamentul condamnatului în această perioadă. De asemenea, Comisia mai menționează o implicare activă a intimatului în activitățile educaționale desfășurate în penitenciar, acesta participând în mod constant la activități educative și asistență psihosocială, o implicare constantă în dezbateri tematice, participare activă la programe de educație privind viața de familie, istorie și cultură, o implicare constantă în activități educative în programul destinat foștilor consumatori de droguri.

Totodată, învederează instanței că se detaliază în referatul întocmit de către Comisie faptul că intimatul a participat la 34 de cursuri organizate atât în Penitenciarul Jilava cât și în Penitenciarul Rahova, a participat la 4 modul educaționale, la 24 de dezbateri pe diferite teme, a participat la 3 concursuri tematice și la manifestări artistice.

Mai arată apărarea că este reactualizat în caracterizare intimatul faptul că a fost recompensat de 9 ori pe parcursul detenției, acumulând 1032 de credite și nu a fost niciodată sancționat disciplinar, ceea ce în opinia sa, înseamnă că a avut un comportament corespunzător atât cu cadrele din penitenciar cât și cu celelalte persoane.

Din punctul de vedere al apărării, acest motiv al contestației nu se susține, fiind contrazis de probele din dosar.

Al doilea motiv al contestației, arată apărarea, se refera la faptul că la momentul emiterii procesului - verbal nr. 26/03.07.2014 prin care a fost propusă liberarea condiționată a intimatului, Comisia nu a avut în vedere decizia penală 414 /24.06.2014 a Curții de Apel București, decizie prin care instanța prin contopirea pedepselor a aplicat un spor și a stabilit executarea unei pedepse de 4 ani și 6 luni închisoare.

Față de aceste motive, precizează apărarea că cele menționate de parchet sunt contrazise de procesul-verbal din data de 03.07.2014, întrucât fracția de pedeapsă executată a fost calculată la pedeapsa de 4 ani și 6 luni și până la această dată intimatul a executat 605 zile, față de cele 548 de zile fracția legală iar dacă acest motiv al contestației se referă cum motivează sporul

judecătorul care a făcut contopirea, arată apărarea că acesta nu constituie obiectul prezentei cauze. Mai arată apărarea că la acest termen se judecă comportamentul intimatului din penitenciar.

Cu privire la evaluarea psihologică a intimatului, al treilea motiv al contestației formulate, menționează apărarea că dacă s-ar fi citit cu atenție legea de executare și regulamentul s-ar fi văzut că această evaluare psihologică nu este obligatorie la momentul la care se formulează o propunere de către Comisie. Mai arată că evaluarea psihologică se face permanent, la momentul încarcerării și pe parcursul executării pedepsei și există dovezi la dosarul cauzei care atestă că intimatul a fost evaluat de mai multe ori. De asemenea, arată că în momentul în care comisia a apreciat că N.A. poate fi liberat condiționat și-a spus părerea și un psiholog.

Al patrulea motiv al contestației, dezvoltat și oral de reprezentantul Ministerului Public se refera la faptul că intimatul N.A. nu s-a reeducat întrucât a participat la aceste cursuri în calitate de lector.

Cu privire la aceste motive, arată apărarea că intimatul a participat în mod constant la activitățile educative și de asistență psihosocială și nu se poate spune că în momentul în care a împărtășit din experiența personală, din cunoștințele pe care le are altor persoane, înseamnă că persoana care devine lector nu s-a autoreeducat.

Pentru aceste motive, solicita respingerea acestui motiv al contestației ca neîntemeiat.

Cu privire la al cincilea motiv al contestației, respectiv caracterul științific al celor trei lucrări elaborate de N.A., arată apărarea că nu a mai fost reluat de domnul procuror acest argument, întrucât cele 105,49 zile câștigate ca urmare a acestei activități au fost luate în calcul în momentul în care s-a calculat fracția.

Referitor la înscrisurile depuse la acest termen de reprezentantul Ministerului Public, respectiv o postare de pe blogul intimatului, în opinia apărării, a susține că atitudinea față de pedeapsă este incorectă și că atare nu poate fi eliberat, nu are nici un suport legal și o consideră abuzivă.

Mai arată că eroarea judiciară este recunoscută în toate legislațiile, eroarea poate fi îndreptată prin căile extraordinare de atac, respectiv contestație în anulare, revizuire, revizuire în cadrul hotărârilor pronunțate la CEDO, ca atare și acest lucru poate fi exercitat de condamnat, de familia lui și chiar după moartea condamnatului.

A se susține că intimatul are o anumită atitudine față de fapta pentru care a fost condamnat, asta nu înseamnă că nu s-a reeducat și menționează că acest aspect nu este conform cu realitatea întrucât încalcă studiul făcut în anul 2007 de doamna Monica Macovei cu privire la art. 10 din CEDO, în care se arată clar că orice cetățean poate avea o părere și poate să nu fie de acord cu deciziile judecătorilor.

Pentru aceste motive, apreciază apărarea că și acest motiv al contestației nu are suport nici în lege și nici în ceea ce privește atitudinea domnului N.A..

Învederează apărarea că domnul N.A. a avut o atitudine absolut exemplară în timpul executării pedepsei și instanța la acest moment trebuie să judece această atitudine. Mai arată că N.A. are niște valori pe care le-a respectat întotdeauna, inclusiv din penitenciar, problema preeminenței dreptului, problema faptului că nimeni nu este mai presus de lege și problema prezumției de nevinovăției.

Pentru aceste motive, solicită respingerea contestației formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție ca neîntemeiată.

Apărătorul ales al intimatului - condamnat N.A., avocat L. P., având cuvântul, arată că va puncta câteva aspecte care țin de respectarea drepturilor consacrate de Convenția Drepturilor Omului. Menționează că singurul lucru care unește acuzarea cu apărarea este constatarea faptului că legea aplicabilă în prezenta cauză este vechiul Cod penal, ca lege substanțială mai favorabilă.

Mai arată că această lege s-a mai aplicat odată petentului, atunci când s-a dispus liberarea condiționată pentru prima dată, exact aceleași condiții au fost contestate de parchet și au fost considerate îndeplinite de către instanță de judecată.

Menționează apărarea că în cadrul primei executări a pedepsei și în timpul celei de a doua executare petentul a avut același comportament, prima dată, pe baza aceleiași legi și pe baza aceluiasi comportament s-a decis cu putere de lucru judecat că poate fi liberat condiționat „, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege”. Acest lucru înseamnă că pentru petent a fost evident când a început să execute a doua pedeapsă că dacă se va comporta exact în același mod, pe baza exact a aceleiași legi, va avea exact aceeași șansă la liberarea condiționată.

Arată apărarea că este vorba de siguranța, de stabilitatea raporturilor juridice, principiul afirmat expres de CEDO în cauza Brumărescu și art. 6 din CEDO, citit în lumina preambulului convenției care face vorbire de preeminența dreptului.

Prin urmare, în clipa în care petentul s-a comportat identic pe baza aceluiasi text de lege, are speranța legitimă, justificată pe stabilitatea raporturilor juridice, să primească același răspuns din partea instanțelor și în prima instanță s-a și întâmplat acest lucru.

Critica făcută de parchet cu privire la exprimările publice ale petentului, apreciază apărarea ca este neîntemeiată, întrucât acest aspect a fost adus în discuție la prima liberare condiționată, a fost respins de instanță prin hotărâre definitivă, deci petentul s-a considerat îndreptățit să aibă un comportament uneori critic, fără să bănuiască vreodată că acest lucru îi mai poate fi reproșat dacă s-a stabilit printr-o hotărâre intrată în puterea lucrului judecat.

Un alt aspect pe care îl învederează instanței este dacă dovezile temeinice de îndreptare înseamnă, cum menționează și parchetul, să existe garanția că persoana condamnată nu va mai săvârși infracțiunile pentru care a fost condamnat.

Menționează că petentul nu spune că nu va mai săvârși acele infracțiuni, petentul spune ca nu va săvârși pe viitor acelei infracțiuni pentru că nu le-a săvârșit nici in trecut. Petentul nu spune că faptele de corupție, de finanțare ilegală a campaniilor electorale ar fi fapte bune, petentul spune că sunt fapte rele și ca nu trebuie săvârșite, petentul critică hotărârea prin care a fost condamnat întrucât nu a săvârșit niciodată acele fapte și evident, nici nu le va săvârși in viitor. Petentul nu critică că anumită faptă este incriminată, petentul critică o condamnare pentru o faptă pe care nu a săvârșit-o.

Față de exprimarea petentului adusă in discuție de reprezentantul Ministerului Public, arată că nu s-a criticat exercitarea cailor de atac de către parchet, ci felul in care au fost exercitate aceste căi de atac.

Reprezentantul Ministerului Public a menționat in această ședință că s-ar fi criticat exercitarea căi de atac, considerată abuzivă, menționează că s-a criticat felul in care s-a exercitat căile de atac.

Mai arată apărarea că atitudinea față de faptă decurge din programele de formare pasivă și din programele de formare activă, un om se formează nu doar când beneficiază pasiv de un program de formare ci și când se implică activ, formatorul formându-i pe alții se formează pe sine însuși.

In concluzie, faptul că s-a criticat hotărârea judecătorească pe care petentul o consideră nedreaptă nu înseamnă in nici un caz ca nu există garanția ca in viitor petentul nu va comite fapte de corupție.

Pe ideea respectării preeminenței dreptului intr-o societate democratică, a stabilității raporturilor juridice, solicită respingerea contestației formulate ca vădit neîntemeiată

Apărătorul ales al intimatului - condamnat N.A., avocat V. R., având cuvântul, arată că îl apără pe intimat întrucât crede in nevinovăția acestui om, însă din păcate judecătorii au menționat altceva, in sa aceasta este o chestiune care se discută la CEDO.

Ceea ce pretinde domnul procuror că intimatul nu are voie sa critice o hotărâre judecătorească , in opinia apărării este de neadmis.

Mai arată apărarea că referatul care este atașat la dosar este întocmit de Comisia din Penitenciarul Jilava, comisie care este alcătuită și condusă de un judecător și are in compunerea ei persoane specializate in evaluarea comportamentului persoanelor din penitenciar. Consideră că acolo unde este înființată o comisie condusa de un judecător trebuie să i se acorde acelei comisii creditul pe care orice comisie, care funcționează sub o autoritate îl are.

Precizează că acel proces-verbal exprimă o stare de fapt, prin concluziile pe care le formulează, conformă cu realitatea.

Aflat in poziția de deținut, arată că petentul eventual putea să îi spună judecătorului, președinte al comisiei că evaluarea pe care o face nu este corectă,

că persoana se socotește needucată, deși din comportamentul constant pe care l-a avut în penitenciar, din activitățile la care a participat, este spre a demonstra că se supune regulilor și că supunându-se regulilor, ca și în precedentul caz, va avea același tratament.

Menționează că profesorul universitar N.A., doctor, îndrumător de doctorat, cercetător științific, fost prim ministru al României, președinte al Camerei Deputaților, deputat în Parlamentul României nu putea să participe în cadrul penitenciarului în altă calitate decât aceea de conferențiar, întrucât procesul educațional este un schimb de păreri între cei care ascultă și cei care vorbesc.

Mai arată că domnul N.A. a respectat în totalitate hotărârile care s-au pronunțat, însă este dreptul său de a se bate pentru adevărul său. Arată apărarea că există un adevăr al acușării, un adevăr al apărării, un adevăr al judecătorului și există adevărul deasupra tuturor acestora, ele nu sunt concordante aceste adevăruri.

Cu privire la proba pusă în discuție de procuror, arată apărarea că în momentul în care într-un dosar al intimatului erau de audiat 974 de martori, parchetul a renunțat la aproape 300 de martori și nu a fost nicio problemă pentru parchet iar la acest termen când intimatul a renunțat la o probă se menționează că nu se poate renunța.

Mai arată că domnul N.A. este o personalitate extrem de puternică, face parte din categoria acelor care te obligă prin simpla lui prezență să fi atent la ceea ce spui și la cum spui. Mai arată că nu este un om comod, acest om nu va putea fi niciodată, nu este drept să i se ceară vreodată să fie astfel decât este, așa este personalitatea domniei sale și trebuie respectată așa cum este.

Făcând referire la cuvintele Ecclesiastului care spune „unde este multă înțelepciune este și mult necaz și cine știe multe are și multă durere”, precum și faptul că „este o vreme pentru a greși, o vreme pentru a ierta, este o vreme pentru a pedepsi și o vreme pentru a te ispăși”, precizează apărarea că este o vreme în care, chiar dacă domnul N.A. a greșit cu adevărat trebuie să fie adus acolo unde îi este locul, considerând că nu i-a fost niciodată locul unde este acum și să fie iertat, aceasta fiind acțiunea liberării condiționate.

Pentru aceste motive, solicită respingerea contestației formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

Intimatului - condamnat N.A., având ultimul cuvânt, arată că a citit cu atenție motivele contestației și precizează că a identificat în motivele contestației șase astfel de elemente în care DNA critică comisia și penitenciarul implicit pentru felul în care s-a raportat la această propunere de liberare condiționată, respectiv: actele întocmite de comisie nu sunt corecte, la momentul analizei penitenciarul nu a avut o reprezentare clară asupra situației juridice, din caracterizările efectuate de comisiile din penitenciar rezultă doar formulări generice, procesul verbal întocmit de comisie conține o caracterizare succintă și se referă doar la activități educative desfășurate de condamnat în legătură cu

ceilalți deținuți și nu în legătura cu persoana sa, aspecte invocate din care rezultă foarte clar că este o mare problemă între procurorii DNA și comisia condusa de un judecător, care în mod evident a avut o posibilitate mult mai evidentă de a se pronunța în legătură cu conduita sa.

Mai arată intimatul că există trei faze distincte, faza de urmărire penală în care rolul DNA în ceea ce îl privește a fost esențial, cercetarea judecătorească și executarea pedepsei. Arată că la acest moment se discută executarea pedepsei și nu înțelege de ce procurorii DNA, care în mod normal se desesizează în momentul în care ajunge rechizitoriul la instanță, trebuie să participe și la faza în care se discută liberarea condiționată, rămânând un semn de întrebare de ce procurorul DNA să urmărească pe toată perioada un anumit condamnat.

În ceea ce privește acțiunea ca atare, conduita ca atare, la acest arată că la acest moment procesul nu se discută despre ce a făcut în copilărie sau ce s-a întâmplat cu procesul „Trofeul calității” dacă pe baza unor circumstanțe, pe baza unor probe certe putea să fie sau nu pedepsit, menționând că aceste chestiuni și le-a sumat sub aspectul unui denunț la CEDO și în condițiile actuale nu poate împiedica acest lucru. Precizează că acest dosar vizează conduita sa și arată că așa cum a menționat comisia în referatul întocmit a avut o conduită impecabilă, nu a fost sancționat niciodată, a participat la toate cursurile, a avut inițiativă, formularul fiind restrâns, însă dacă ar fi trebuit să fie redactat altfel, acesta avea mai multe pagini.

Mai arată că nu a participat la activități educative numai în calitate de lector, ci a participat, se menționează în paginile negre atașate la dosar, la dezbateri în care a ascultat tot felul de prelegeri despre autocunoaștere și altele.

Mai precizează că există o diferență foarte clară între pedeapsa ca atare, stabilită de lege și de judecător și procesul în sine, sentința ca atare. Arată intimatul că poate critica sentința, dar respectă decizia instanței care hotărât că trebuie să execute o anumită pedeapsă. Arată că nu a cerut grațiere, nici președintelui interimar, nici președintelui de serviciu, nici președintelui Comisiei Uniunii Europene, a executat pedeapsa, respectând așa cum ar fi spus Socrate „legile cetății”, precizând că aceasta este datoria sa, în rest faptul că noaptea se gândește că nu a fost corect ce s-a întâmplat, apreciază că este o altă chestiune, care nu are relevanță juridică.

Mai arată că a recitat motivarea pe care Ministerul Public a înaintat-o la liberarea anterioară sub semnătura domnului procuror de ședință de la acest termen și menționează că regăsește aceleași chestiuni, referitoare la libertatea de exprimare. Precizează că a considerat că aceste lucruri au fost clarificate și de către instanța precedentă, care s-a pronunțat pe această chestiune dar și de jurisprudența Curții Constituționale.

Consideră că din punctul de vedere al DNA ar trebui să nu se exprime în niciun fel critic, menționând însă că încearcă pe cât se poate acest lucru. Mai arată că și data trecută și de data aceasta parchetul a încercat să amâne pronunțarea știind că nu are argumente, solicitând de la penitenciar alte înscrisuri.

Arată că în ceea ce îl privește, a încercat de fiecare dată să prezinte argumentele sale inclusiv în legătură cu aspecte care țin în definitiv de viața publică și totodată, îl asigură pe domnul procuror că liberarea condiționată nu va face să se înscrie la alegerile prezidențiale în campania care urmează, ca să nu repete acele elemente care țineau de finanțarea campaniei electorale. În al doilea dosar arată intimatul că a fost judecat pe ideea ca era prim-ministru și a primit ca mită contravaloarea lucrărilor realizate la casa unui terț, care între timp a murit. Menționează că în următorii ani nu poate deține funcții publice, deci repetarea unei astfel de fapte, chiar dacă s-ar fi întâmplat, nu poate să aibă loc. Mai arată că viața sa a fost marcată de aceste acțiuni ale DNA.

În ceea ce privește condițiile acestui dosar, arată că este evident că și-a îndeplinit cu bună credință condițiile prevăzute de lege, a executat pedeapsa așa cum a primit-o, deși în continuare arată că are rezerve în ceea ce privește sentința, însă de fiecare dată va respecta legea, precizând că uneori a participat la elaborarea ei, alteori a participat la construirea unor instituții, inclusiv DNA, dar lucrurile acestea toate țin de viața, țin de istorie.

Pentru aceste considerente, solicită respingerea contestației formulate și instanța să aibă în vedere argumentele domnilor avocați, precum și documentele care au fost atașate la dosar.

S-au declarat dezbaterile închise, după care:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra contestației penale de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 2598 din data de 23.07.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul penal nr. 19734/4/2014, s-au dispus următoarele:

În temeiul art. 587 alin. 1 din Cod proc. pen. rap. art. 5 din Cod. penal s-a admis propunerea de liberare condiționată privind pe petentul condamnat N.A., deținut în Penitenciarul București – Jilava.

S-a dispus liberarea condiționată a petentului condamnat de sub puterea MEPI nr. 2733/2014 emis de Tribunalul București – Secția I Penală în baza sentinței penale nr. 1385/2014.

S-a pus în vedere petentului dispozițiile art. 61 din vechiul Cod penal privind revocarea liberării condiționate.

În baza art. 275 alin. 3 Cod proc. pen. cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Măsura dispusă s-a comunică Administrației locului de deținere a petentului.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut următoarele:

La data de 07.07.2014 a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Sector 4 București, sub nr. 19734/4/2014, cauza prin care Comisia de individualizare din cadrul Penitenciarului București Jilava a propus liberarea condiționată a petentului condamnat N.A. din executarea pedepsei de 4 ani și 6 luni închisoare

aplicată prin sentința penală nr. 1385/2014 a Tribunalului București - Secția I Penală (mandat de executare a pedepsei închisorii nr. 2733/2014).

La propunere s-au atașat procesul-verbal nr. 26/03.07.2014 al Comisiei de individualizare din cadrul Penitenciarului București Jilava și caracterizarea condamnatului.

În procesul-verbal nr. 26/03.07.2014 întocmit de Comisia de propuneri constituită la nivelul Penitenciarului Jilava București, se reține că petentul condamnat N.A. se află în executarea unei pedepse de *4 ani și 6 luni închisoare* (pentru infracțiunea prev. de art. 254 din vechiul C.pen.) aplicată prin sentința penală 1385/2014 a Tribunalului București - Secția I Penală (mandat de executare a pedepsei închisorii nr. 2733/2014), pedeapsa începând la date 06.01.2014 și urmând să expire la 06.10.2017 (deorece se scad 272 de zile reprezentând arest preventiv). Se arată că pentru a putea fi liberat condiționat condamnatul trebuie să execute fracția de 1/3 din pedeapsă, respectiv 547 zile închisoare, acesta executând în total 556 zile închisoare (la data analizei la comisie – 03.07.2014) în care s-au inclus 179 zile efectiv executate, 272 zile arest preventiv și 105 zile considerate executate ca urmare a muncii prestate (elaborarea unor lucrări științifice).

Conform caracterizării atașate la procesul-verbal mai rezultă că petentul condamnat (aflat la prima analiză) a avut un comportament foarte bun pe perioada detenției, nefiind sancționat disciplinar. S-a mai arătat că deținutul a participat la activitățile educative organizate în penitenciar, desfășurând și activități de redactare a trei lucrări științifice, aspecte în considerarea cărora a fost recompensat de 8 ori. Pentru toate acestea, Comisia a apreciat ca timpul executat de condamnat din pedeapsă este suficient pentru reeducarea sa, motiv pentru care a propus liberarea condiționată.

Potentul condamnat, prin apărător, a depus la dosar înscrisuri în susținerea cererii de liberare condiționată (filele nr. 73 – 301) din dosar instanță.

Prin adresa nr. H-64003/PBJB/17.07.2014 a Penitenciarului Jilava București s-au înaintat instanței, în copie, actele solicitate de petentul condamnat conducerii unității de penitenciar (MEPI, rapoartele de recompensare, procesele verbale de acordare a zilelor câștig, caracterizare, extras credite, cerere din 15.07.2014) – filele nr. 302 – 321 din dosar instanță.

La termenul de judecată din data de 23.07.2014, petentul, prin apărător ales, a depus la dosar următoarele acte, în copie: caracterizarea petentului condamnat nr. H- 63527/16.07.2014 emisă de penitenciarul Jilava București, două rapoarte de recompensare, aprecieri privind lucrarea științifică „Cele două Românii”.

La același termen de judecată, s-a depus de către reprezentantul Ministerului Public, în copie, decizia penală nr. 414/24.06.2014 a Curții de Apel București – Secția I Penală.

Analizând prevederile legale în vigoare în materia liberării condiționate, în primul rând, instanța a făcut aplicarea *art. 5 din noul C.p.* cu privire la legea penală mai favorabilă, urmând a analiza condițiile impuse de lege pentru

acordarea beneficiului liberării condiționate conform legislației anterioare, iar nu conform noilor reglementări penale intrate în vigoare la data de 01.02.2014. Analizând condițiile impuse de cele două legi penale succesive pentru acordarea beneficiului liberării condiționate instanța constată că legea penală mai favorabilă este cea a Codului Penal din anul 1969, această lege cuprinzând dispoziții mai permissive atât cu privire la cerințele imperative pentru acordarea liberării condiționate cât și cu privire la modul de supraveghere al petentului după ce acesta ar fi fost liberat condiționat.

În continuare, în raport de înscrisurile aflate la dosarul cauzei, analizate prin prisma dispozițiilor vechiului cod penal, instanța a reținut că, potrivit art. 59 din Vechiul C. pen., poate fi liberat condiționat condamnatul care a executat fracția de pedeapsa prevăzută în mod obligatoriu de lege, este disciplinat, stăruitor în muncă și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele penale.

Totodată, conform art. 60 alin. 2 vechiul C. pen., fracția de pedeapsă executată trebuie să fie de 1/3, în cazul condamnaților trecuți de vârsta de 60 de ani, în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prev. la art. 59 alin. 1 din Vechiul C. pen.

Raportând aceste criterii legale la situația petentului condamnat și analizând actele aflate la dosarul cauzei, instanța a apreciat că prin executarea fracției obligatorii de pedeapsă, având un total de 556 zile câștigate și executate (la data analizei de către comisie), petentul condamnat N.A. a dobândit vocație la acordarea beneficiului liberării condiționate, urmând ca instanța să aprecieze dacă în funcție de celelalte criterii stabilite de lege este oportună acordarea liberării condiționate.

Astfel, potrivit caracterizării atașate la dosar, petentul condamnat a participat în mod constant la activitățile de educație și asistență psihosocială desfășurate la nivelul secției de deținere, implicându-se cu precădere în acțiuni de instruire și influențare pozitivă a celorlalte persoane private de libertate. Totodată, urmare a participării la activitățile de educație a fost recompensat de opt ori, fără ca pe întreaga perioadă de detenție să fi fost sancționat disciplinar. A publicat trei lucrări științifice (în decembrie 2012, mai 2014 și iunie 2014) pentru care s-au considerat 105 zile executate din durata pedepsei.

Toate aceste aspecte ultim menționate în referire la petentul condamnat formează instanței opinia că pe parcursul detenției comportamentul petentului condamnat a fost unul foarte bun, așa cum și unitatea de penitenciar a apreciat în caracterizarea înaintată la dosar.

Instanța a apreciat, față de cele arătate anterior, că există premisele că timpul executat a fost suficient pentru reeducarea condamnatului și că acesta, prin participarea activă la programele desfășurate în vederea pregătirii graduale pentru liberare, și-a format și consolidat o atitudine corectă față de valorile sociale, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială, scopul preventiv și educativ al pedepsei fiind atins, iar funcțiile de exemplaritate și

eliminarea temporară ale pedepsei fiind îndeplinite, astfel încât în viitor să se încadreze într-o viață normală, părăsind câmpul infracțional.

Față de cele reținute mai sus, având în vedere disp. art. 59-60 din Vechiul C.pen. și art. 587 alin. 1 din C.pr.pen. și considerând că scopul preventiv și educativ al pedepsei este atins, instanța a apreciat că este oportună acordarea beneficiului liberării condiționate, motiv pentru care propunerea a fost admisă, urmând a se dispune liberarea condiționată a petentului N.A., atrăgându-i-se atenția asupra dispozițiilor art. 61 din vechiul C.pen., privind cauzele de revocare a liberării condiționate.

În baza art. 275 alin. 3 Cod proc. pen. cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Împotriva acestei sentințe a formulat contestație Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, contestație înregistrată pe rolul Tribunalului Ilfov - Secția Penală sub nr. 19734/4/2014 la data de 06.08.2014.

Motivele contestației au vizat netemeinicia hotărârii pronunțate ca urmare a greșitei admiteri a propunerii de liberare condiționată a condamnatului N.A..

S-a menționat că prin decizia penală nr. 414 pronunțată la data de 24.06.2014, Curtea de Apel București - Secția 1 penală a dispus admiterea contestației formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr. 1385/08.05.2014 pronunțată de Tribunalul București - Secția 1 penală, în dosarul nr. 1745/3/2014*.

Prin hotărârea menționată s-a dispus desființarea în parte a sentinței penale atacate, iar în urma rejudecării, instanța a aplicat un spor de 6 luni închisoare, petentul condamnat N.A., urmând să execute o pedeapsă de 4 ani și 6 luni închisoare.

În executarea pedepsei menționate a fost trimis mandatul de executare al pedepsei închisorii Of. 2733/2014 emis de Tribunalul București - Secția 1 penală, la data de 27.06.2014.

La data de 03.07.2014, comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul P.N.T. București - Jilava a propus, prin procesul-verbal Of. 26/03.07.2014, liberarea condiționată a condamnatului N.A..

Prin sentința penală nr. 2598 din 23.07.2014, Judecătoria Sectorului 4 București a admis propunerea comisiei și a dispus liberarea condiționată a condamnatului N.A.

În dezvoltarea motivelor contestației s-a aratat că potrivit art. 59 Cod penal, după executarea unei fracții din pedeapsă, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de J.- îndreptare, ținându-se seama de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei.

Articolul 75 din Legea 275/2006 stabilește că persoana condamnată care este stăruitoare în muncă, disciplinată și dă dovezi temeinice de îndreptare,

ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberată condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei, în condițiile Codului penal.

În cauză, împrejurarea că persoana condamnată, a executat fracția de pedeapsă stabilită în mod obligatoriu de lege, nu-i conferă un drept, ci doar o vocație la acordarea liberării condiționate, cu atât mai mult cu cât în opinia parchetului, nu sunt îndeplinite în mod cumulativ, condițiile prevăzute de lege pentru acordarea liberării condiționate. Astfel, s-a apreciat că la dosarul cauzei nu există dovezi temeinice de îndreptare a condamnatului, iar timpul executat din pedeapsă, nu este suficient pentru atingerea scopului acesteia, constând în asigurarea constrângerii necesare, ca urmare a încălcării legii prin săvârșirea de infracțiuni multiple și grave de corupție, în calitate de Prim Ministru al României ori de Președinte al unui partid politic, dar și a formării unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept.

În cazul propunerii de liberare condiționată formulată în cauză, sarcina probei în a dovedi existența caracterului temeinic al dovezilor, revenea în primul rând Comisiei din penitenciar, dar și condamnatului.

1. Referitor la actele întocmite de comisie, atât procesul-verbal, cât și caracterizarea, s-a considerat că acestea conțin aprecieri (concluzii) pur formale, fără suport probator, în condițiile în care, cu excepția evaluării educaționale, restul evaluărilor (în domeniul social cât și evaluarea psihologică) sunt realizate la o dată anterioară Deciziei penale nr. 414 din 24.06.2014, când hotărârea de contopire a pedepselor aplicate în cazul condamnatului, nu rămăsese definitivă, instanța în contestație apreciind că se impune sporirea pedepsei rezultante de 4 ani cu încă 6 luni închisoare, tocmai pentru realizarea scopului pedepsei.

Mai exact, din cuprinsul caracterizării existentă la dosarul cauzei (filele 4-5) rezultă că atât evaluarea din punct de vedere social, cât și evaluarea în domeniul psihologic a condamnatului, s-au realizat în data de 12.06.2014, iar hotărârea prin care i-a fost stabilită în mod definitiv pedeapsa de 4 ani și 6 luni de închisoare, în a cărei executare se află, a rămas definitivă la data de 24.06.2014. În mod categoric, la momentul analizei, Comisia din penitenciar nu a avut o reprezentare exactă asupra situației juridice a condamnatului, cu atât mai mult cu cât motivul care a determinat aplicarea sporului de 6 luni închisoare, a fost acela al insuficienței pedepsei de 4 ani, în ceea ce privește realizarea scopului pedepsei.

De remarcat că aceste aspecte, deși invocate de parchet în fața instanței de fond, nu au fost analizate și nu au primit nici un fel de răspuns din partea acesteia, prin hotărârea pronunțată.

2. Al doilea motiv al contestației vizează actele și caracterizările efectuate de comisiile din Penitenciar, din care rezultă doar formulări generice, lipsite de suport probator, în sensul că persoana în cauză, în timpul executării pedepsei, a avut „un comportament disciplinat” cu „implicare activă în activități de educație”.

S-a mai arată că nu rezultă, din propunerea Comisiei, modul în care persoana condamnată a beneficiat personal de activități educative și alte

activități prevăzute în cuprinsul arte 64 din Legea nr. 275/2006 și, de asemenea, nu rezultă în mod convingător, în ce măsură, scopul pedepsei poate fi atins în privința acestuia, în sensul conștientizării faptelor sale, a regretului manifestat în raport cu comiterea lor, cu garanția nerepetării în viitor, a conduitei antisociale de genul celei care a condus la condamnările succesive, care au generat fixarea pedepsei rezultante de 4 ani și 6 luni închisoare și a asigurării respectării ordinii de drept cu orice pret și indiferent de funcție.

S-a menționat faptul că procesul-verbal întocmit de comisie, conține o caracterizare succintă și se referă doar la activități educative desfășurate de condamnat în legătură cu ceilalți deținuți; iar nu în legătură cu persoana sa, aspect insuficient pentru admiterea propunerii de eliberare condiționată a acestuia, cu consecința realizării scopului pedepsei, în sensul remodelării caracterului condamnatului și asigurării posibilităților reale de reinserție socială.

Totodată, potrivit aceluiași act, s-a solicitat a se constata că lucrările întocmite de condamnat, nu au prezentat o importanță semnificativă în aprecierea comisiei de liberare condiționată, la dosarul cauzei neexistând date suficiente care să ateste caracterul științific al acestora, opiniile, aprecierile unor profesori universitari nefiind în măsură să acopere acest neajuns.

Așadar, s-a apreciat că este evident că persoana condamnată, nu a avut un comportament merituos, deosebit, ci absolut normal, previzibil în raport cu nivelul înalt de pregătire și educație, însă aceste repere personale semnificative, ar fi trebuit să constituie tot atâtea motive, care să-l determine pe condamnat să nu ajungă în situația actuală.

Față de cele menționate și având în vedere că petentul - condamnat se află la prima analiză a comisiei, fără a exista dovezi temeinice de îndreptare și nici siguranța unei conduite ireproșabile în viitor, în acord cu legea, s-a apreciat că se impune ca instanța să respingă propunerea de liberare condiționată formulată în cauză, ca neîntemeiată.

În temeiul art. 587 alin. 3 Cod penal în referire la art. 425 alin. 2, lit. a Cod penal, s-a solicitat admiterea contestației, desființarea hotărârii atacate și în urma rejudecării, respingerea propunerii de liberare condiționată ca neîntemeiată.

Examinând sentința contestată, față de motivele invocate și din oficiu, Tribunalul va respinge contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, pentru următoarele considerente:

Tribunalul apreciază că judecătorul fondului a analizat în mod amănunțit situația condamnatului N.A. atât din punct de vedere legal, cât și personal, pronunțând o soluție legală și temeinică.

Astfel, conform art. 100 al. 2 N.C.p. condițiile liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii sunt, printre altele:

a) cel condamnat a executat cel puțin jumătate din durata pedepsei, în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, sau cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii mai mari de 10 ani;

b) cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis;

c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;

d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate.

Conform art. art. 60 al. 2 C.p.1969, după ce a executat cel puțin o treime din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau cel puțin jumătate în cazul închisorii mai mari de 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei.

Analizând comparativ instituția liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii, conform disp. art. 60 al. 2 rap. la 59 al. 1 C.p. 1969 și art. 100 NC.p., tribunalul constată că, sub aspectul condițiilor ce trebuie îndeplinite de condamnat pentru a beneficia de aceste dispoziții, dispozițiile legale din vechea lege sunt mai favorabile acestuia.

Astfel, legea nouă introduce condiții noi pe care condamnatul trebuie să le îndeplinească în cazul în care dorește să beneficieze de beneficiile liberării condiționate, cum ar fi: cel condamnat să se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis și cel condamnat să fi îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească. În plus, prin al. 4 al art. 100 NC.p., s-a reformulat într-o manieră mai largă condiția cu privire la evaluarea din punct de vedere personal a condamnatului după executarea fracției obligatorii prev. de lege.

Analizând procesul verbal nr. 26 din 03.07.2014 al comisiei aparținând Panitenciarului Jilava și înscrisurile depuse, tribunalul constată că numitul N.A. a fost condamnat prin sentința penală nr.1385/2014 pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală (MEPI nr. 2733/2014) la o pedeapsă de 4 ani și 6 luni închisoare și a început executarea pedepsei la data de 06.01.2014 și urmează să expire la data de 06.10.2017 (deoarece se scad 272 zile reprezentând arest preventiv); transformată în zile pedeapsa este egală cu 1642 zile.

În cauză se constată că deținutul a executat de la 06.01.2014 până la 23.07.2014 (data soluționării de către instanța de fond a propunerii de liberare condiționată, conform RIL nr. 67/2007), 199 zile de închisoare, la care se adaugă 272 zile reprezentând arestul preventiv și 105 zile considerate ca executate ca urmare a muncii prestate, în total 576 zile câștigate și executate, astfel că este îndeplinită cerința referitoare la durata executată din pedeapsa închisorii.

De asemenea, raportat la circumstanțele personale ale condamnatului, tribunalul are în vedere faptul că petentul pe durata detenției a avut un comportament foarte bun, a participat în mod constant la activitățile educative și

asistență psihosocială desfășurată în penitenciar, implicându-se cu precădere în acțiuni de instruire și influențare pozitivă a celorlalte persoane privative de libertate și ca urmare a participării la activitățile de educație a obținut un număr de 490 credite și a fost recompensat de 8 ori. Se constată, de asemenea, că a publicat trei lucrări științifice, pentru care s-au considerat 105,49 zile executate din durata pedepsei, a obținut 422 de credite, acumulând un număr total de 912 credite pe întreaga perioadă de detenție și că nu a fost sancționat disciplinar pe perioada detenției.

Este adevărat că cel condamnat a mai suferit o condamnare cu executare în regim de detenție din care a fost liberat condiționat la data de 18.03.2013, dar în perioada de aproximativ 10 luni în care acesta a executat restul de pedeapsă în stare de libertate, nu a mai săvârșit alte fapte penale și s-a reintegrat în mod firesc în societate.

Se mai reține că relevant în cauză este comportamentul actual al condamnatului, care a înțeles să se conformeze regulilor și rigorilor detenției dând dovezi de îndreptare, conform procesului verbal întocmit de către comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate și al celorlalte înscrisuri administrate în cauză.

Referitor la gravitatea faptelor pentru care a fost condamnat petentul, aceasta s-a reflectat în cuantumul pedepsei aplicate și automat în fracția pe care a avut-o de executat petentul, în acest moment prevalând modalitatea în care acesta a înțeles să se raporteze la condițiile de detenție.

În ceea ce privește critica parchetului, conform căreia nu există, în ceea ce-l privește pe condamnat, dovezi temeinice de îndreptare și nici siguranța unei conduite ireproșabile în viitor, tribunalul apreciază că prevederile art. 59 C.p.1969 se referă exclusiv la conduita condamnatului pe perioada detenției și la eforturile depuse de acesta în vederea reintegrării sociale.

Cu privire la conduita condamnatului pe perioada detenției, așa cum deja s-a precizat, conform caracterizării făcute de penitenciar, condamnatul a avut un comportament foarte bun, iar cu privire la reintegrarea socială, tribunalul are certitudinea, văzând susținerea de care s-a bucurat din partea familiei pe toată perioada detenției și participarea intensă a acestuia la programele educaționale, că acest lucru nu va reprezenta pentru condamnat nicio problemă pentru viitor.

S-a criticat de către parchet, în contestația formulată, faptul că la momentul soluționării cauzei de către instanța de fond, evaluarea psihologică și cea socială erau anterioare datei de 24.06.2014, dată la care sentința penală nr.1385/2014 pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală a rămas definitivă, motiv pentru care comisia nu a avut o reprezentare exactă asupra *situației juridice* a condamnatului.

Cu privire la această critică, tribunalul constată că aceste caracterizări *nu țin de situația juridică* a condamnatului, ci de situația personală, subiectivă a acestuia. Din punct de vedere juridic, condamnatul avea, la momentul formulării propunerii de liberare condiționată, îndeplinită condiția privind fracția din pedeapsă, iar din punct de vedere personal, subiectiv, dat fiind comportamentul

condamnatului până la momentul evaluării psihologice (12.06.2014) și a evaluării în domeniul social (12.06.2014), nu există nici un indiciu din care să rezulte că există schimbări din punct de vedere psihologic sau în domeniul relațiilor de familie, în mai puțin de două săptămâni, care să necesite o nouă evaluare psihologică sau socială, dimpotrivă, acesta a mai fost recompensat la data de 21.07.2014 cu comentariul ”implicare activă în cadrul activităților educative și psihologice derulate la nivelul secției de deținere și a comunităților terapeutice” (f. 26 di).

În ceea ce privește critica formulată de parchet privind caracterul științific al lucrărilor întocmite de condamnat, tribunalul constată că, deși acest aspect viza în mod direct îndeplinirea condiției privind fracția din pedeapsă ce trebuie îndeplinită pentru a se putea dispune liberarea condiționată, totuși parchetul nu a formulat, nici în scris și nici oral, critici cu privire la numărul de zile considerate ca executate pe baza muncii prestate.

Reprezentantul Ministerului Public, în cadrul dezbaterilor, a apreciat că intimatul nu a conștientizat pericolul și gravitatea faptei comise, acest aspect rezultând și din înscrisurile depuse la acest termen de judecată (printuri de blogul condamnatului), din aceste înscrisuri rezultând faptul că intimatul se consideră permanent condamnat politic și practic adresează atacuri la adresa judecătorilor și la adresa procurorilor care au instrumentat dosarele condamnatului.

Analizând aceste înscrisuri depuse la dosar de reprezentantul Ministerului Public, tribunalul constată că afirmațiile făcute nu depășesc limita legală stabilită prin art. 30 din Constituția României, fiind o exercitare a dreptului la libertatea de exprimare. Cu atât mai mult aceste opinii nu pot constitui un temei de refuz al unei instanțe de judecată de a dispune liberarea condiționată a unui condamnat, cu cât acest drept ce rezultă în mod explicit și din disp. art. 58 al. 1 din legea nr. 254/2013 privind executare pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, conform cărora „libertatea conștiinței și a opiniilor (...) persoanelor condamnate nu pot fi îngărdite”.

Pentru aceste motive, tribunalul, în baza art.425¹ al. 7 pct. 1 lit. b C.p.p. raportat la art. 587 alin.3 C.p.p. va respinge ca nefondată contestația formulată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, împotriva sentinței penale nr. 2598 din data de 23.07.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul penal nr. 19734/4/2014.

Va menține dispozițiile sentinței penale nr. 2598 din data de 23.07.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul penal nr. 19734/4/2014 și va dispune punerea de îndată în libertate (dacă nu este reținut sau arestat în altă cauză) a condamnatului N.A. de sub puterea MEPI nr. 2733/2014 emis de Tribunalul București în baza sentinței penale nr. 1385/2014.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare avansate de către stat vor rămâne în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

În baza art.425¹ al. 7 pct. 1 lit. b C.p.p. raportat la art. 587 alin.3 C.p.p. respinge ca nefondată contestația formulată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, împotriva sentinței penale nr. 2598 din data de 23.07.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul penal nr. 19734/4/2014.

Menține dispozițiile sentinței penale nr. 2598 din data de 23.07.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul penal nr. 19734/4/2014 și dispune **punerea de îndată în libertate** (dacă nu este reținut sau arestat în altă cauză) a condamnatului N.A. de sub puterea MEPI nr. 2733/2014 emis de Tribunalul București în baza sentinței penale nr. 1385/2014.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare avansate de către stat rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 21.08.2014.

**PREȘEDINTE,
R. A.**

**GREFIER,
F. C. M.**